

تألیف: محمدامین شاصنم - سرگروه عربی بوکان

تست‌های ترجمه

■ ■ عین الأصح فی الترجمة للأسئلة رقم ۱- ۱۴

۱. سألني زميلي سؤالاً عن علم الأحياء تعنتاً:

- ۱) هم کلاسی‌مان به خاطر مچ‌گیری، سؤالی از زیست‌شناسی از ما می‌پرسد.
- ۲) هم کلاسی‌ام به خاطر فخرفروشی، سؤالی از جانورشناسی از من پرسید.
- ۳) هم کلاسی‌ام به خاطر مچ‌گیری، سؤالی از زیست‌شناسی از من پرسید.
- ۴) هم کلاسی‌ات به خاطر فخرفروشی، سؤالی از گیاه‌شناسی از من خواهد پرسید.

۲. إن نطالع كتباً كثيرة يساعدا في سهولة فهم الموضوعات:

- ۱) باید کتاب‌های زیادتری مطالعه کنیم، چون به ما در سهولت فهم موضوعات کمک خواهد کرد.
- ۲) اگر کتاب‌های زیادی مطالعه کنیم، به ما در سهولت فهم موضوعات کمک می‌کند.
- ۳) اگر کتاببیشتری مطالعه کرده باشیم، به ما در سهولت فهم موضوعات کمک خواهد کرد.

۴) اگر کتاب‌های زیادی مطالعه می‌کردیم، به ما در سهولت فهم موضوعات کمک می‌کرد.

۳. عَدَدٌ مِنَ الْعُلَمَاءِ أَتَّفَوْا كُتُبًا فِي مَجَالَاتِ التَّرْبِيَةِ وَ التَّعْلِيمِ، يَرْتَبِطُ بَعْضُهَا بِالْمُعَلِّمِ، وَ الْآخَرَى بِالْمُتَعَلِّمِ: WWW.Amoozji.ir

۱) دانشمندان زیادی کتابهایی در زمینه‌های تربیت و آموزش نوشته‌اند، برخی‌شان به یادگیرنده و برخی دیگر به یاددهنده مربوط است.

۲) دانشمندان زیادی کتابهایی در زمینه‌های تربیت و آموزش تألیف می‌کنند، برخی‌شان به یاددهنده و برخی دیگر به یادگیرنده مربوط است.

۳) تعدادی از دانشمندان کتابهایی در زمینه‌های تربیت و آموزش نوشته‌اند، برخی‌شان به یاددهنده و برخی دیگر به یادگیرنده مربوط است.

۴) تعدادی از دانشمندان کتابهایی در زمینه‌های تربیت و آموزش می‌نوشتند، برخی‌شان به یادگیرنده و برخی دیگر به یاددهنده مربوط است.

۴. مَنْ عَلَّمَ عِلْمًا، فَلَهُ أَجْرٌ مِّنْ عَمَلٍ بِهِ، لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الْعَامِلِ:

۱) هرکس دانشی را یاد بدهد، پاداش کسی را دارد که به آن عمل نموده است، از پاداش انجام‌دهنده کم نمی‌شود.

۲) آن‌کس که دانشی را یاد می‌دهد، برای او پاداش کسی است که به آن عمل نموده است، از پاداش انجام‌دهنده کم نخواهد شد.

۳) کسانی که دانشی را یاد بدهند، برایشان پاداش کسی است که به آن عمل نموده است، از پاداش انجام‌دهنده کم نمی‌شود.

۴) هرکس دانشی را یاد داده باشد، پاداش کسی را دارد که به آن عمل نموده است، از پاداش انجام‌دهنده کم نخواهد شد.

۵. ثُمَّ عَنْ مَجْلِسِكَ لِأَبِيكَ وَ مُعَلِّمِكَ، وَ إِنْ كُنْتَ أَمِيرًا يَمْلِكُ الْأَرْضَ كُلَّهَا:

۱) برای والدینت و معلمت از جایت برخیز، اگرچه فرماندهی باشی که بر تمام زمین فرمانروایی خواهد کرد.

۲) برای پدرت و معلمت بر جایت بنشین، اگرچه فرماندهی باشی که بر زمین‌های زیادی فرمانروایی می‌کند.

۳) برای والدینت و معلمت بر مکانت بنشین، اگرچه فرماندهی باشی که بر زمین فرمانروایی می‌کند.

۴) برای پدرت و معلمت از جایت برخیز، اگرچه فرماندهی باشی که بر تمام زمین فرمانروایی می‌کند.

۶. جَاءَتْ حِكْمٌ مُفِيدَةٌ فِي كُتُبِنَا الْأَخْلَاقِيَّةِ، مِنْهَا: مَنْ سَأَلَ فِي صَغَرِهِ، أَجَابَ فِي كِبَرِهِ:

۱) در کتاب‌های اخلاقی ما، حکمت‌های سودمندی آمده است، از جمله: هرکس در خردسالی‌اش سؤال کند، در بزرگسالی‌اش جواب می‌دهد.

۲) در کتاب اخلاقی ما، حکمت‌های مفیدی آورده شده است، از جمله: هرکس در خردسالی‌اش سؤال کند، در بزرگسالی‌اش جواب خواهد داد.

۳) در کتاب‌های اخلاقی ما، حکمت‌های سودمندی آمده است، از جمله: کسی که در خردسالی‌اش سؤال کند، در بزرگسالی‌اش جواب می‌دهد.

۴) در کتاب‌های اخلاقی، حکمت‌های مفیدی آورده شده است، از جمله: کسی که در خردسالی‌اش سؤال کرده است، در بزرگسالی‌اش جواب داده است.

۱) دانش‌آموزان در اول زنگ به سخن معلم شیمی گوش فرا دادند.

۲) دانش‌آموزان! زنگ اول به سخن معلم شیمی گوش فرا دهید.

۳) دانش‌آموزان در اول زنگ به سخن معلم شیمیدان گوش فرا می‌دهند.

۴) دانش‌آموزان در زنگ اول به سخن معلم شیمی گوش فرا می‌دادند.

۸. كَانَ الطَّالِبُ الْمُشَاغِبُ يَتَكَلَّمُ مَعَ زَمِيلٍ مِثْلِهِ وَ يَضْحَكُ وَ يَلْتَفِتُ إِلَى الْوَرَاءِ:

۱) دانش‌آموز اخلاصگر با هم‌کلاسی‌ای مانند خودش حرف می‌زد و می‌خندید و به عقب نگاه می‌کرد.

۲) دانش‌آموز شلوغ با هم‌کلاسی‌ای مثل خودش حرف می‌زد و می‌خندد و به پشت نگاه می‌کند.

۳) دانش‌آموز اخلاصگر با هم‌کلاسی‌ای مانند خودش حرف زد و خندید و به عقب نگاه کرد.

۴) دانش‌آموز شلوغ می‌خواست با هم‌کلاسی‌ای شبیه خودش حرف بزند و بخندد و به پشت نگاه کند.

۹. ﴿وَمَا تَقْدُمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾:

۱) و چیزهایی که از خوبی‌ها برای خودتان پیشاپیش می‌فرستید، آن را نزد خدا می‌یابید.

۲) و چیزهایی که از خوبی‌ها برای خودتان پیشاپیش بفرستید، آن را نزد خدا خواهید یافت.

۳) و هرچه از خوبی برای خودتان پیشاپیش بفرستید، آن را نزد خدا می‌یابید.

۴) و هرچه از خوبی برای خودتان می‌فرستید، آن را نزد خدا خواهید یافت.

۱۰. ﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يَثْبُتْ أَقْدَامَكُمْ﴾:

۱) ... خدا را یاری کنید، تا شما را یاری کند و گام‌هایتان را استوار گرداند.

۲) اگر خدا را یاری کنید، شما را یاری می‌کند و قدمتان را استوار خواهد گرداند.

۳) اگر خدا را یاری کنید، شما را یاری می‌کند و گام‌هایتان را استوار می‌گرداند.

۴) اگر خدا شما را یاری کند، شما او را یاری می‌کنید و گام‌هایتان را استوار می‌گرداند.

۱۱. إِذَا سَمِعْتَ مِنْ مُعَلِّمِكَ مَسْأَلَةً أَوْ حِكَايَةً تَعْرِفُهَا، اسْتَمِعْ إِلَيْهِ كَأَنَّكَ مَا سَمِعْتَ بِهَا مِنْ قَبْلُ:

۱) هنگامی که از معلمت مسأله‌ای یا حکایتی شنیدی که آن را دانسته‌ای، به او گوش فرا خواهی داد چنانکه گویی قبلاً آن را نشنیده‌ای.

۲) هنگامی که از معلمت مسأله‌ای یا حکایتی شنیدی که آن را می‌دانی، به او گوش فرابنده چون ... قبلاً آن را شنیده‌ای.

۳) هنگامی که از معلمت مسأله‌ای یا حکایتی شنیدی که آن را شناخته‌ای، به او گوش فرا می‌دهی چنانکه گویی قبلاً آن را نشنیده‌ای.

۴) هنگامی که از معلمت مسأله‌ای یا حکایتی شنیدی که آن را می‌دانی، به او گوش فرابنده چنانکه گویی قبلاً آن را نشنیده‌ای.

۱۲. عَلَيْنَا أَنْ لَا نَتَكَلَّمَ مَعَ غَيْرِنَا مِنَ الطَّلَابِ عِنْدَمَا يُدْرَسُ الْمُعَلِّمُ:

۱) ما باید با غیر خودمان از دانش‌آموزان شوخی کنیم، هنگامی که معلم درس نمی‌دهد.

۲) ما نباید با غیر خودمان از دانش‌آموزان صحبت کنیم، هنگامی که معلم درس می‌دهد.

۳) ما باید با غیر خودمان از دانش‌آموزان شوخی نکنیم، هنگامی که معلم درس می‌خواند.

۴) ما نباید با ... دانش‌آموزان صحبت کنیم، هنگامی که معلم درسش را تمام کرده است.

۱۳. الْمُشَاغِبُ كَانَ يَتَكَلَّمُ مَعَ الَّذِي خَلَفَهُ وَ تَارَةً يَهْمِسُ إِلَى الَّذِي يَجْلِسُ جَنْبَهُ حِينَ كَانَ الْمُعَلِّمُ يَكْتُبُ عَلَى السَّبُورَةِ:

۱) اخلا لگر، هنگامی که معلم روی تخته نوشت، با کسی که جلوی او بود حرف می‌زد و گاهی با کسی که عقبش می‌نشست آهسته سخن می‌گفت.

۲) اخلا لگر، هنگامی که معلم روی تخته نوشت، با کسی که عقبش بود حرف زد و گاهی با کسی که کنارش می‌نشست آهسته سخن گفت.

۳) اخلا لگر، هنگامی که معلم روی تخته می‌نوشت، با کسی که عقبش بود حرف می‌زد و گاهی با کسی که کنارش می‌نشست آهسته سخن می‌گفت.

۴) اخلا لگر، هنگامی که معلم روی تخته می‌نوشت، با کسی که جلوی او بود حرف می‌زد و گاهی با کسی که عقبش نشسته بود آهسته سخن می‌گوید.

۱۴. إِنْ تَقْرَأَ إِِنْشَاءً كَأَمَامِ الطَّلَابِ فَسَوْفَ يَتَّبِعُهُ زَمِيلُكَ الْمُشَاغِبُ وَ سَوْفَ يَتْرُكُ عَمَلَهُ الْقَبِيحَ:

۱) اگر انشا را جلو دانش‌آموزان بخوانی هم کلاسی اخلا لگر متوجه می‌شود و کار زشتش را رها می‌کند.

۲) اگر انشایت را روبه‌روی دانش‌آموزان بخوانی هم کلاسی اخلا لگر متوجه خواهد شد و کار زشتش را رها خواهد کرد.

۳) اگر انشایت را جلو دانش‌آموزان خوانده باشی هم کلاسی اخلا لگر متوجه می‌شود و کار زشتش را رها خواهد کرد.

۴) اگر انشا را روبه‌روی دانش‌آموزان خوانده باشی هم کلاسی اخلا لگر متوجه خواهد شد و کار زشتش را رها می‌کند.

۱۵. عَيْنِ الْخَطِّ فِي التَّرْجَمَةِ:

۱) عَلَى الْمُتَعَلِّمِ أَنْ لَا يَعْصِيَ أَوْامِرَ الْمُعَلِّمِ: یادگیرنده نباید از دستورهای یاددهنده سرپیچی کند.

۲) مَنْ فَكَّرَ قَبْلَ الْكَلَامِ، قَلَّ خَطُوهُ: هرکس قبل از سخن گفتن فکر کند، اشتباهش کم می‌شود.

۳) إِنْ صَبَرْتَ، حَصَلَتْ عَلَى النَّجَاحِ فِي حَيَاتِكَ: اگر صبر کنی، در زندگی ات موفقیت به دست می‌آوری.

۴) مَا تَزْرَعُ فِي الدُّنْيَا، تَحْصُدُ فِي الْآخِرَةِ: چیزهایی که در دنیا می‌کاری، در آخرت درو خواهی کرد.

۱۶. عَيْنِ الْخَطِّ فِي التَّرْجَمَةِ:

۱) ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ، أَحْسَنَتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾: اگر خوبی کنید، برای خودتان خوبی می‌کنید.

۲) ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾: و هرچه از کار خوبی‌ها انجام دهید، خداوند می‌داند.

۳) إِنْ تَزْرَعُ خَيْرًا، تَحْصُدُ سُرورًا: اگر خوبی بکاری، شادمانی درو می‌کنی.

۴) مَنْ يُحَاوِلُ كَثِيرًا، يَصِلُ إِلَى هَدَفِهِ: هرکس بسیار تلاش کند، به هدفش می‌رسد.

۱۷. عَيْنِ الْأَصْحَاحِ فِي التَّرْجَمَةِ:

۱) نَتَوَاضَعُ أَمَامَ الْمُعَلِّمِ كَتَوَاضَعِ الْمَرِيضِ أَمَامَ الطَّبِيبِ الْمَاهِرِ: در مقابل معلم، همانند فروتنی بیمار در مقابل پزشک ماهر، فروتنی کردیم.

WWW.Amoozz.ir

۲) و لَا نَسِيْقُهُ بِالْكَلَامِ، وَ نَصِرُ حَتَّى يَفْرُعَ مِنَ الْكَلَامِ: و از سخنش پیشی نگرفتیم و صبر کردیم تا سخنش تمام شود.

۳) نَجَلِسُ أَمَامَهُ بِأَدَبٍ، لَا نَلْتَفِتُ إِلَى الْوَرَاءِ إِلَّا لِضَرُورَةٍ: مقابلش با ادب نشستیم و جز برای ضرورت به عقب نگاه نکردیم.

۴) وَ نَجْتَنِبُ عَنِ كَلَامٍ فِيهِ إِسَاءَةٌ لِلْأَدَبِ: و از سخنی که در آن بی ادبی است دوری می‌کنیم.

۱۸. عَيْنُ الْخَطِّاءِ فِي الْمَفْهُومِ:

۱) الْعَالِمُ بِمَا عَمِلَ كَالشَّجَرِ بِمَا تَمَرَّ.

۲) علم چو دادت، ز عمل سر مپیچ / دانش بی کار، نیاید به هیچ .

۳) کم گوی و گزیده گوی چون در.

۴) دوصد گفته چون نیم کردار نیست.

۱۹. عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي مَفْهُومِ الْعِبَارَةِ: «بِيضَةُ الْيَوْمِ خَيْرٌ مِنْ دَجَاةِ الْغَدِ» (بيضة: تخم مرغ):

۱) سرکه نقد به از حلواى نسيه.

۲) تخم‌مرغ دزد، شتر دزد می‌شود.

۳) گربه مسکین اگر پر داشتی، تخم گنجشک از زمین برداشتی.

۴) جوجه را آخر پاییز می‌شمرند.

۲۰. عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي مَفْهُومِ الْعِبَارَةِ: «مَا الدُّبَابُ وَ مَا مَرَقْتُهُ؟»:

۱) این دغل دوستان که می‌بینی / مگسانند گرد شیرینی! (۲) ای مگس، عرصه سیمرخ نه جولانگه توست!

۳) صد موش را یک گربه کافی است! (۴) مورچه چیست تا کله پاچه‌اش چی باشد؟

تست‌های قواعد

■ عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنِ جَوَابِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ رَقْمَ ۲۱-۲۸

۲۱. أَيُّ عِبَارَةٍ لَيْسَ فِيهَا فِعْلُ الشَّرْطِ؟

۱) مَنْ يُفَكِّرُ قَبْلَ الْكَلَامِ، يَسْلَمُ مِنَ الْخَطِّاءِ غَالِبًا! (۲) [وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ]!

۳) مَنْ يُحَاوِلُ كَثِيرًا، يَصِلُ إِلَى هَدَفِهِ! (۴) مَنْ تَكَلَّمَ مَعَكَ وَ أَعْطَاكَ الْكِتَابَ؟!

۲۲. أَيُّ عِبَارَةٍ لَيْسَ فِيهَا أُسْلُوبُ الشَّرْطِ؟

۱) مَا تَزْرَعُ فِي الدُّنْيَا، تَحْصُدُ فِي الْآخِرَةِ! (۲) مَا فَعَلْتَ مِنَ الْخَيْرَاتِ، وَجَدْتَهَا ذَخِيرَةً لِآخِرَتِكَ!

۳) مَنْ قَالَ فِي الْمَدْرَسَةِ أَنْ تَدْرُسَ جِدًّا؟! (۴) مَنْ حَفَرَ بَرًّا لِأَخِيهِ وَقَعَ فِيهَا!

۲۳. أَيُّ عِبَارَةٍ لَيْسَ فِيهَا أُسْلُوبُ الشَّرْطِ؟

(۱) إِنْ تَزْرَعُ خَيْرًا، تَحْصُدْ سُرورًا! (۲) مَنْ نَصَحَ الْمُعَلِّمُ فِي الصَّفِّ حِينَ ضَحِكَ التَّلَامِيذُ؟

(۳) إِنْ صَبَرْتَ، حَصَلَتْ عَلَيَّ النَّجَاحُ فِي حَيَاتِكَ! (۴) مَنْ ذَهَبَ إِلَى الْمُعَلِّمِ شَرَحَ لَهُ قِطْعَةً

۲۴. أَيُّ عِبَارَةٍ يَخْتَلِفُ جَوَابُ شَرْطِهَا مَعَ الْبَقِيَّةِ؟

- (۱) [وَمَا تَقَدَّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ]. (۲) [إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ].
(۳) [مَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ]. (۴) [وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا].

۲۵. أَيُّ عِبَارَةٍ فِيهَا جَوَابُ الشَّرْطِ مَجْهُولٌ؟

- (۱) مَنْ طَرَحَ سُؤَالَ صَعْبًا طَلَبَ مِنْهُ جَوَابَهُ! (۲) إِنْ تَوَاضَعْتَ لِلْمُعَلِّمِ عَظُمْتَ شَأْنَكَ!
(۳) مَا يُفَكِّرُ الطَّلَابُ حَوْلَهُ يَكْتُبُهُ الْمُعَلِّمُ عَلَى السَّبُورَةِ! (۴) مَنْ يَتَأَمَّلْ يَسْلَمْ عَنِ الْخَطَا!

۲۶. أَيُّ عِبَارَةٍ جَاءَ فِيهَا جَوَابُ الشَّرْطِ بِصِيغَةِ الْمَاضِي؟

- (۱) [مَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ]. (۲) مَنْ عَلَّمَ عِلْمًا، فَلَهُ أَجْرٌ مِنْ عَمَلٍ بِهِ، لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الْعَامِلِ.
(۳) مَا نَعْمَلُ مِنَ الْحَسَنَاتِ فِي حَيَاتِنَا نَجِدُ ثَمَرَتَهَا فِي الْآخِرَةِ! (۴) إِذَا تَمَّ الْعَقْلُ نَقَصَ الْكَلَامُ.

۲۷. أَيُّ عِبَارَةٍ جَاءَ فِيهَا فِعْلُ الشَّرْطِ بِصِيغَةِ الْمُضَارِعِ؟

- (۱) [وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ]. (۲) [إِنْ أَحْسَنْتُمْ، أَحْسَنَتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ].
(۳) إِنْ تَقَرَّرَ إِنْشَاءُكَ أَمَامَ الطَّلَابِ فَهُوَ يَتَنَبَّهُ زَمِيلُكَ (۴) مَنْ سَأَلَ فِي صِغَرِهِ، أَجَابَ فِي كِبَرِهِ.

۲۸. عَيَّن «مَنْ» مَا جَاءَ لِلشَّرْطِ.

- (۱) مَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ، فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ (۲) إِنْ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مِنْ ضَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ
(۳) مَنْ سَاءَ خُلُقُهُ عَدَبَ نَفْسَهُ (۴) مَنْ لَمْ يَتَّبِعْ فَأَوْلِيكَ هُمْ الظَّالِمُونَ

جواب تستها

تستهای ترجمه

■ درست‌ترین گزینه را در ترجمه سؤالات (۱-۱۴) مشخص کن.

۳.۱

بررسی سایر گزینه‌ها:

«ي» در سألني: من، م. «ي» در زميلي: من، م (رد گزینه‌های ۱ و ۴)

تَعَنَّتْ: مچ‌گیری (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

۲.۲

بررسی سایر گزینه‌ها:

إِنْ: اگر (رد گزینه ۱)

كثيرة: زیاد (رد گزینه‌های ۱ و ۳)

كُتِبَ: کتاب‌ها (رد گزینه ۳)

نُطَالِعُ: مطالعه کنیم؛ فعل مضارع التزامی؛ اول شخص جمع (رد گزینه‌های ۳ و ۴)

يُسَاعِدُ: کمک می‌کند؛ فعل مضارع، سوم شخص مفرد (رد سایر گزینه‌ها)

«چون» اضافه است (رد گزینه ۱)

◆ نکته: این از ادوات شرط است، فعل شرط به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود و جواب شرط، به صورت مضارع اخباری.

۳.۳

بررسی سایر گزینه‌ها:

عَدَدٌ مِنَ الْعُلَمَاءِ: تعدادی از دانشمندان (رد گزینه‌های ۱ و ۲)

أَلْفُوا: نوشتند، نوشته‌اند؛ ماضی، سوم شخص جمع (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

مُعَلِّمٌ: یاددهنده/مُتَعَلِّمٌ: یادگیرنده (رد گزینه‌های ۱ و ۴) جای دو کلمه در ترجمه فارسی عوض شده است.

۱.۴

بررسی گزینه‌ها:

مَنْ: هرکس، هرکه؛ از ادوات شرط است. (رد گزینه‌های ۲ و ۳)

عَلَّمَ: یاد داد؛ (با توجه به «مَنْ»): یاد بدهد؛ سوم شخص مفرد (رد سایر گزینه‌ها)

لَهُ: دارد؛ (رد گزینه‌های ۲ و ۳)

لَا يَنْقُصُ: کم نمی‌شود؛ فعل مضارع منفی، سوم شخص مفرد (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

۴.۵

بررسی گزینه‌ها:

أَب: پدر (رد گزینه‌های ۱ و ۳)

يَمْلِكُ: فرمانروایی می‌کند (رد گزینه ۱)

الْأَرْضَ كُلَّهَا: تمام زمین (رد گزینه‌های ۲ و ۳)

قُم: برخیز؛ فعل امر، دوم شخص جمع (رد گزینه‌های ۲ و ۳)

بررسی گزینه‌ها:

جاءت: آمده است. (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

كُنْتِنَا الْأَخْلَاقِيَّةَ: کتاب‌های اخلاقی ما؛ ترکیب (موصوف + مضاف‌الیه + صفت) (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

مَنْ: هرکس، هرکه؛ از ادوات شرط است. (رد گزینه‌های ۳ و ۴)

در ضمن، سأل چون جواب شرط است بهتر است به صورت مضارع التزامی ترجمه شود و أجاب چون فعل شرط است بهتر است به صورت مضارع اخباری ترجمه شود.

۴.۷

بررسی سایر گزینه‌ها:

الْحَصَّةُ الْأُولَى: زنگ اول (رد گزینه‌های ۱ و ۳)

كَانَ يَسْتَمِعُونَ: گوش فرا می‌دادند؛ معادل ماضی استمراری (رد سایر گزینه‌ها)

الْكِيمَاءُ: شیمی؛ الْكِيمَاوِيّ: شیمیدان (رد گزینه ۳)

فی: در (رد گزینه ۲). در این گزینه، «دانش‌آموزان» مورد خطاب واقع شده‌اند که نادرست است.

۱.۸

بررسی سایر گزینه‌ها:

كَانَ يَتَكَلَّمُ: حرف می‌زد؛ معادل ماضی استمراری (رد سایر گزینه‌ها)

«می‌خواست» (بُرِيدُ) در جمله عربی وجود ندارد (رد گزینه ۴)

◆ نکته: اگرچه «كان» با فعل «يَتَكَلَّمُ» اومده، اما بر فعل‌های «يَضْحَكُ» و «يَلْتَفِتُ» نیز اثر می‌گذارد و همگی به صورت ماضی استمراری ترجمه می‌شوند.

۳.۹

بررسی گزینه‌ها:

ما: هرچه، آنچه؛ از ادوات شرط است. (رد گزینه‌های ۱ و ۲)

خَيْر: خوبی؛ مفرد است (رد گزینه‌های ۱ و ۲)

تُقَدِّمُوا: بفرستید؛ مضارع التزامی، دوم شخص جمع (رد گزینه‌های ۱ و ۴)

تَجِدُوا: می‌یابید؛ مضارع اخباری، دوم شخص جمع (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

«پیشاپیش» در ترجمه فارسی نیامده است (رد گزینه ۴)

۳.۱۰

بررسی گزینه‌ها:

إِنْ: اگر، از ادوات شرط (رد گزینه ۱)

WWW.Amoozz.ir

تَنْصُرُوا: یاری کنید؛ فعل مضارع التزامی؛ دوم شخص جمع (رد گزینه ۴)

يَنْصُرُ: یاری می‌کند؛ مضارع اخباری، جواب شرط؛ سوم شخص مفرد (رد گزینه ۱ و ۴)

يُثَبِّتُ: استوار می‌گرداند؛ فعل مضارع، سوم شخص مفرد (رد گزینه‌های ۱ و ۲)

أَقْدَامُ: قدم‌ها، گام‌ها؛ جمع است (رد گزینه ۲)

در ضمن در گزینه ۱ «تا» اضافه است.

۴.۱۱

بررسی گزینه‌ها:

تَعْرِفُ: می‌دانی، می‌شناسی؛ فعل مضارع، دوم شخص مفرد (رد گزینه‌های ۱ و ۳)

اسْتَمِعُ: گوش فرا بده؛ فعل امر؛ دوم شخص مفرد (رد سایر گزینه‌ها)

كَأَنَّكَ: گویی که، مثل این که، چنانکه (رد گزینه ۲)

مَا سَمِعْتَ: نشنیده‌ای؛ فعل ماضی منفی؛ دوم شخص مفرد (رد گزینه‌های ۱ و ۲)

۲.۱۲

بررسی گزینه‌ها:

عَلَيْنَا أَنْ لَا نَتَكَلَّمَ: ما نباید صحبت کنیم؛ ما باید صحبت نکنیم (رد گزینه‌های ۱ و ۳)

يُدْرَسُ: درس می‌دهد، تدریس می‌کند؛ فعل مضارع، سوم شخص مفرد (رد سایر گزینه‌ها)

مَعَ غَيْرِنَا مِنْ: با غیر خودمان از (رد گزینه ۴)

۳.۱۳

بررسی گزینه‌ها:

كَانَ يَكْتُبُ: می‌نوشت؛ معادل ماضی استمراری، سوم شخص مفرد (رد سایر گزینه‌ها)

خَلْفَ: عقب، پشت (رد گزینه‌های ۱ و ۴)

كَانَ يَتَكَلَّمُ: حرف می‌زد؛ معادل ماضی استمراری، سوم شخص مفرد (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

يَجْلِسُ: می‌نشست؛ معادل ماضی استمراری، سوم شخص مفرد (رد گزینه ۴)

يَهْمِسُ: آهسته سخن می‌گفت؛ معادل ماضی استمراری، سوم شخص مفرد (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

جَنْبَ: کنار (رد گزینه‌های ۱ و ۴)

♦ توجه: فعل‌های يَجْلِسُ و يَهْمِسُ درست‌ه که بدون «كَانَ» اومدن، اما چون قبل از اونا «كَانَ» اومده، بر این فعل‌ها هم اثر می‌ذاره.

۲.۱۴

تَقْرَأُ: بخوانی؛ فعل شرط؛ مضارع التزامی؛ دوم شخص مفرد (رد گزینه‌های ۳ و ۴)

سَوْفَ يَتَنَبَّهُ: متوجه خواهد شد؛ فعل مستقبل، سوم شخص مفرد (رد گزینه‌های ۱ و ۳)

سَوْفَ يَتْرُكُ: رها خواهد کرد؛ فعل مستقبل، سوم شخص مفرد (رد گزینه‌های ۱ و ۴)

زَمِيلُكَ الْمَشَاغِبُ: هم‌کلاسی اخلاک‌گرت؛ موصوف + مضاف‌الیه + صفت (رد گزینه ۴)

۴.۱۵ ■ اشتباه در ترجمه را مشخص کن:

بررسی عبارت:

ما: هرچه، آنچه، هر آنچه.

تَزْرَعُ: بکاری؛ فعل شرط به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود.

تَحْصُدُ: درو می‌کنی؛ جواب شرط به صورت مضارع اخباری ترجمه می‌شود.

۲.۱۶ ■ اشتباه در ترجمه را مشخص کن:

بررسی عبارت:

خَيْرٌ: خوبی؛ مفرد است / هُ: آن را.

۴.۱۷ ■ درست‌ترین ترجمه را مشخص کن:

بررسی عبارت‌ها:

(۱) نَتَوَاضَعُ: فروتنی می‌کنیم؛ فعل مضارع.

(۲) لَا نَسْبِقُ: پیشی نمی‌گیریم؛ فعل مضارع / نَصْبِرُ: صبر می‌کنیم؛ فعل مضارع؛ اول شخص جمع.

(۳) نَجْلِسُ: می‌نشینیم؛ فعل مضارع / لَا نَلْتَفِتُ: نگاه نمی‌کنیم؛ فعل مضارع.

إِسَاءَةٌ: تباه ساختن / إِسَاءَةُ الْأَدَبِ: بی‌ادبی.

۳.۱۸ ■ اشتباه در مورد مفهوم را مشخص کن:

بررسی عبارت‌ها:

همه گزینه‌ها (غیر از ۳) در مورد اهمیت (عمل و کردار) و نکوهش (سخن گفتن و لاف زدن) است.

ترجمه عبارت عربی: دانشمند بدون عمل مانند درخت بدون میوه است.

۱.۱۹ ■ در مورد مفهوم عبارت روبرو، درست را مشخص کن: «تخم مرغ امروز بهتر از مرغ فرداست»

ضرب‌المثل در مورد «اهمیت زمان حال» حرف می‌زنه، بنابراین گزینه «۱» نیز همین معنی رو می‌ده.

۴.۲۰ ■ در مورد مفهوم عبارت روبرو، درست را مشخص کن: (مگس چیست تا خورشتش چی باشه؟)

ضرب‌المثل در مورد «بی اهمیت بودن چیزی» اومده، بنابراین فقط گزینه «۴» با این مفهوم هماهنگی داره.

۴.۲۱ ■ در کدام عبارت فعل شرط وجود ندارد؟

بررسی گزینه‌ها:

- (۱) مَنْ: هر کس؛ ادات شرط / يَفْكُرُ: فعل شرط / يَسَلِّمُ: جواب شرط.
- (۲) مَنْ: هر کس؛ ادات شرط / يَتَوَكَّلُ: فعل شرط / قَهُوَ حَسْبُهُ: جواب شرط.
- (۳) مَنْ: هر کس؛ ادات شرط / يَحَاوِلُ: فعل شرط / يَصِلُ: جواب شرط.
- (۴) مَنْ به معنای «چه کسی» است و ادات شرط نیست؛ بنابراین در این گزینه فعل شرط نداریم.
ترجمه گزینه‌ها:

(۱) هر کس قبل از سخن گفتن فکر کند، اغلب از اشتباه در امان می‌ماند.

(۲) و هر کس بر خدا توکل کند، او برایش کافی است.

(۳) هرکس زیاد تلاش کند، به هدفش می‌رسد.

(۴) چه کسی با تو حرف زد و کتاب را به تو داد؟

۳.۲۲ ■ در کدام عبارت اسلوب شرط وجود ندارد؟

بررسی گزینه‌ها:

- (۱) ما: ادات شرط / تَزْرَعُ: فعل شرط / تَحْصُدُ: جواب شرط.
- (۲) ما: ادات شرط / فَعَلْتَ: فعل شرط / وَجَدْتَ: جواب شرط.
- (۳) مَنْ: ادات استفهام .
- (۴) مَنْ: ادات شرط / حَقَرَ: فعل شرط / وَقَعَ: جواب شرط.
ترجمه گزینه‌ها:

(۱) هر چه در دنیا بکاری، در آخرت درو می‌کنی!

(۲) هرچه از خوبی‌ها انجام دهی، آن را در آخرت ذخیره می‌یابی!

(۳) در مدرسه به چه کسی گفتی که خوب درس بخواند؟!

(۴) هرکس برای برادرش چاهی بگند، در آن می‌افتد!

۲.۲۳ ■ در کدام عبارت اسلوب شرط وجود ندارد؟

بررسی گزینه‌ها:

- (۱) إِنَّ: ادات شرط / تَزْرَعُ: فعل شرط / تَحْصُدُ: جواب شرط.
- (۲) مَنْ: ادات استفهام

۳) اِن: ادات شرط / صَبَرْتُ: فعل شرط / نَجَحْتُ: جواب شرط.

۴) مَنْ: ادات شرط / ذَهَبَ: فعل شرط / شَرَحَ: جواب شرط.

ترجمه گزینه‌ها:

۱) اگر خوبی بکاری، شادی درو می‌کنی!

۲) هنگامی که دانش‌آموزان خندیدند معلم چه کسی را نصیحت کرد؟!

۳) اگر صبر کنی، در زندگی‌ات به موفقیت دست می‌یابی!

۴) هرکس نزد معلم برود قضیه را برایش شرح می‌دهد!

۳.۲۴ ■ کدام عبارت، جواب شرطی با بقیه تفاوت دارد؟

بررسی گزینه‌ها:

۱) تَجِدُوا: جواب شرط؛ به صورت فعل. ۲) يَثْبُتُ: جواب شرط؛ به صورت فعل.

۳) فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ: جواب شرط؛ به صورت جمله اسمیه همراه با حرف «فَ» ۴) قالوا: جواب شرط؛ به صورت فعل

ترجمه گزینه‌ها:

۱) و هرچه از خوبی برای خودتان پیش بفرستید، آن را نزد خدا می‌یابید!

۲) اگر خدا را یاری کنید شما را یاری می‌کند و قدم‌هایتان را استوار می‌گرداند!

۳) هرچه را از خوبی انفاق کنید، پس قطعاً خداوند به آن آگاه است!

۴) و هنگامی که نادان‌ها آنها را خطاب قرار دهند، سخن آرام می‌گویند!

۱.۲۵ ■ جواب شرط در کدام عبارت، مجهول است؟

بررسی گزینه‌ها:

۱) طَلِبَ: خواسته شد؛ فعل مجهول؛ جواب شرط. ۲) عَظُمْتَ: بزرگ کرده‌ای؛ فعل معلوم، جواب شرط.

۳) يَكْتُبُ: می‌نویسد؛ فعل معلوم، جواب شرط. ۴) يَسْلَمُ: در امان می‌ماند؛ فعل معلوم، جواب شرط.

ترجمه گزینه‌ها:

۱) هرکس سؤال سختی طرح کند، جوابش از او خواسته می‌شود!

۲) اگر برای معلم فروتنی کنی، مقام خودت را بزرگ کرده‌ای!

۳) هرچه دانش‌آموزان در موردش فکر کنند، معلم آن را روی تخته‌سیاه می‌نویسد!

۴) هرکس تأمل کند، از اشتباه در امان می‌ماند!

۴.۲۶ ■ در کدام عبارت جواب شرط به صورت ماضی آمده است؟

بررسی گزینه‌ها:

۱) فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ: جواب شرط؛ در این عبارت فعل وجود ندارد.

(۲) قَلُّهُ أَجْرٌ...: جواب شرط؛ بدون فعل.

(۳) نَجِدُ جواب شرط به صورت فعل مضارع.

(۴) نَقَّصَ: جواب شرط؛ فعل ماضی.

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) هرچه از خوبی انفاق کنید، خداوند به آن آگاه است.

(۲) هرکس علمی را یاد بدهد، پاداش کسی که به آن عمل کند برای اوست، از پاداش انجام‌دهنده (نیز) کاسته نمی‌شود.

(۳) در زندگی‌مان هرچه را از خوبی‌ها انجام دهیم، نتیجه آن را در آخرت می‌یابیم.

(۴) هرگاه عقل تمام شود، سخن ناقص می‌گردد.

۱.۲۷ ■ در کدام عبارت جواب شرط به صورت مضارع آمده است؟

بررسی گزینه‌ها:

(۱) يَعْلَمُ: جواب شرط؛ به صورت فعل مضارع.

(۲) أَحْسَنْتُمْ (دوم): جواب شرط؛ به صورت فعل ماضی.

(۳) فَهُوَ يَتَنَبَّهُ زَمِيلَكَ: جواب شرط؛ به صورت فعل جمله اسمیه

(۴) أَجَابَ: جواب شرط، به صورت فعل ماضی.

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) و هرچه از خوبی انجام دهید، خداوند آن را می‌داند!

(۲) اگر خوبی کنید، برای خودتان خوبی می‌کنید!

(۳) اگر انشای را جلوی دانش‌آموزان بخوانی، پس او متوجه می‌شود!

(۴) هرکس در خردسالی‌اش سؤال کند، در بزرگسالی‌اش جواب می‌دهد!

۲.۲۸ ■ «مَنْ» را که برای شرایط نیامده مشخص کن.

بررسی گزینه‌ها:

(۱) مَنْ: (هر کس) ادات شرط / غَلَبْتُ: فعل شرط / فَهُوَ...: جواب شرط

(۲) مَنْ: (کسی که) ادات شرط نیست.

(۳) مَنْ: (هر کس) ادات شرط / سَاءَ: فعل شرط / عَذَّبَ: جواب شرط

(۴) مَنْ: (هر کس) ادات شرط / لَمْ يَتَّبِعْ: فعل شرط / فَأَلَيْكَ...: جواب شرط

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) هرکس شهوتش بر عقلش چیره شود، پس او بدتر از چارپایان است!

(۲) قطعاً پروردگار تو داناتر است نسبت به کسی که از راهش گمراه شده است!